

1865.
18. des.

houts sókt um, að honum verði gefið upp gjaldið fyrir leiðarbréf það, er hann hefir fengið hjá sýslumanninum í Suðurmúlasýslu handa skipinu; hefir hann ekki greiðt gjaldið ennþá, en það er 89 rdl. að upphæð.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, að dómsmálastjórninni eptir því, hvernig ástatt er, ekki þykir vert að krefjast þess, að lestagjald það, er hér ræðir um, sé borgað, og hefir í dag verið hlutast til, að verzlunarfulltrúi konungsins í Niðurlöndunum hér í bænum mun gefa útgjörðarmanni skipsins, D. Evers í Veendam, vitneskju um þenna úrskurð.

28. des.

100. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu, um ábyrgð pósta-afgreiðslumanna fyrir burðareyri.

Með bréfi 19. júnímán. þ. á. hafið þér, herra amtmáður, sent hingað skjal nokkurt; í því ber Stefán Thórarensen, sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu, sig upp undan því, að með úrskurði, er lagður hefir verið á útásetningarnar við reikninginn fyrir tekjum og útgjöldum póstanna á Íslandi árið 1863—64, hafi sér verið gjört að skyldu að ábyrgjast burðareyri fyrir bréf, er send höfðu verið með gufu-póstskipinu til Reykjavíkur og þaðan til pósta-afgreiðslustaðarins í Eyjafjarðarsýslu, en ekki hafði verið borgað undir. Beiðist hann úrskurðar dómsmálastjórnarinnar um það, hvort konungsbréf 8. júlímán. 1779 um póstgöngur á Íslandi og sérilagi 5. grein þess sé numið úr lögum eður eigi, með því að hann ætlar, að ef konungsbréfið sé enn í gildi, þá leiði af því sem þar er fyrir skipað, að það sé ekki skylda sýslumannsins, sem þess, er afgreiðir póstana, að heimta saman burðareyri fyrir bréf þau, er koma með pósti, og ekki hefir verið borgað undir, þar sem ef til vill ekki er unnt að spyrja þann upp, sem bréfið er til, heldur verði sá, sem tekið hefir við bréfinu án þess að heimta borgun undir það, að ábyrgjast burðareyrinn, með því að bannað er í konungsbréfinu að taka við slíkum bréfum.

1865.

28. des.

Dómsmálastjórnin hefir beiðzt álits reikningastjórnardeildar konungsríkisins um málefni þetta, og hefir hún svarað á þá leið, að konungsbréfið frá 8. júlímán. 1779 5. gr. eigi ekki við um það tilfelli, er hér ræðir um, því að þar er einungis ákveðið, að íbúar hverrar sýslu skuli greiða hinn tiltekna burðareyri undir bréf þau, er þeir vili láta fara með póstinum til annara héraða á Íslandi, og skila sýslumanni þeim, en að öðrum kosti sé hann ekki skyldur að taka við þeim; þarámóti hafi það viðgengist í mörg ár og sé orðin venja um bréf frá Kaupmannahöfn, er send eru til Reykjavíkur og þaðan í vesturumdæmið eða norður- og austurumdæmið, að þau eru sett á bréfaskrá í Reykjavík, og hefir það haldizt við síðan að farið var að senda bréfin með gufuskipi opt á ári, en enginn póstafrageiðslumaður skorazt undan að heimta hinn ákveðna burðareyri, nema Thórarensen sýslumaður einn. Ef ekki væri farið að á þenna hátt, þá væri ekki um að gjöra nema eitt af tvennu, þar sem burðareyririnn ekki verður heimtaður í Kaupmannahöfn, með því bréfin eru send þaðan til Íslands ókeypis, annaðhvort að íslenska stjórnardeildin neiti að taka við neinu bréfi hëðan úr höfuðborginni, er senda ætti með skipi hëðan til annara héraða á Íslandi en Reykjavíkur, eða þá að flytja yrði bréfin kauplaust á Íslandi, en þá mundu pósttekjurnar minnka, og eru þær fullrýrar samt. Það er því álit reikningastjórnardeildarinnar, að ekki sé nein ástæða til þess að fría Thórarensen sýslumann við að heimta saman burðareyrinn fyrir bréf þau, er hér ræðir um, enda muni að öllum jafnaði vera hægt að heimta hann þegar bréfunum er útbýtt, og þegar því einstöku sinnum ekki verður komið við, af því að menn ekki þekkja þann, sem bréfið er til, eða hann verður ekki spurður uppi, þá megi, að því er virðist, rita vottorð um það á bréfið, og láta það fylgja með bréfaskránni, þegar hún er send aptur til Reykjavíkur til þess að vera sem fylgiskjal með aðalreikningnum fyrir tekjum og gjöldum póstanna.

Um leið og yður er tilkynnt þetta, herra amtmaður, yður til leiðbeiningar og til þess að þér kunngjörið Thorarensen sýslumanni það, skal því við bætt, að dómsmálastjórnin að sínu

1865. leyti hlýtur að vera reikningastjórnardeildinni samdóma í því,
28. des. sem hún hefir sagt um þetta málefni.

30. des. **101. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins og amtmannanna á Íslandi, um leyfisbréf¹ fyrir enskt félag til að leggja og nota rafsegulþráð frá norðurhluta Vesturálfsu til Bretlands hins mikla og þaðan til Danmerkur.**

Eins og þér munuð sjá af bréfi fjárstjórnarinnar, því er fylgir í eptirriti með bréfi þessu, hefir hans hátign konunginum

¹⁾ Leyfisbréfið er þannig hljóðandi:

Leyfisbréf handa þeim James Wyld, þingmanni á Bretlandi, David Ward Chapman, Lewis Borrit West, F. F. Jeyes og James John Cooper Wyld, til þess að leggja og nota rafsegulþráð á sjávarbotni millum Danmerkur og Englands og millum Danmerkur og Noregs, og annan rafsegulþráð frá Bretlandi hinu mikla eða Írlandi eptir Færeyjum, Íslandi og Grænlandi til norðurhluta Vesturálfsu.

Vér Kristján hinn Niundi o. s. frv., Gjörum kunnugt: að Vér eptir ósk og beiðni til Vor, og ásigkomulagi því, er Oss hefir verið skýrt frá, höfum allramildilegast lofað og leyft, og lofum og leyfum með bréfi þessu þeim James Wyld, þingmanni í brezka parlamentinu, David Ward Chapman, Lewis Borrit West, F. F. Jeyes og James John Cooper Wyld að leggja og nota rafsegulþráð á sjávarbotni millum Danmerkur og Englands og millum Danmerkur og Noregs og annan rafsegulþráð frá Bretlandi hinu mikla eða Írlandi eptir Færeyjum, Íslandi og Grænlandi til norðurhluta Vesturálfsu, með þeim kjörum og kostum, er hér segir:

1. Með bréfi þessu leyfum Vér þeim James Wyld, þingmanni í brezka parlamentinu, David Ward Chapman, Lewis Borrit West, F. F. Jeyes og James John Cooper Wyld, að því leyti sem Danaveldi nær til, þó að undanteknum nýlendum Danmerkur í Vestur-eyjum, að leggja á eigin kostnað og með eigin ábyrgð rafsegulþráð á sjávarbotni millum Danmerkur og Englands og millum Danmerkur og Noregs, og annan rafsegulþráð frá Bretlandi hinu mikla eða Írlandi eptir Færeyjum, Íslandi og Grænlandi til norðurhluta Vesturálfsu.

Að leggja megi rafsegulþráðinn millum Danmerkur og Noregs